

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 7C/124/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513212035
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Pavlovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3513212035.9

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Lenkou Pavlovičovou v právnej veci navrhovateľa GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Bratislava, Košická 56, IČO: 35838825, zast. Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Bratislava, Michalská 14, IČO: 47255706, proti odporcovi W. Q., I. X.Ň. XX.XX.XXXX, Z. Č., W. XX, o zaplatenie 475,54 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 36,58 Eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 22.12.2010 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh zamieťa.

III. Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd odporcu zaviazal k zaplateniu sumy 2.714,29 Eur, 17,30% ročného riadneho úroku zo sumy 2.404,51 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia, 9% ročného úroku z omeškania zo sumy 2.404,51 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Uviedol, že predmetnú pohľadávku získal na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010. Postúpenie pohľadávky bolo odporcovi oznámené listom zo dňa 28.12.2010. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili dňa 12.12.2005 Zmluvu o splátkovom úvere číslo 0273730877, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 1.387,51 Eur pri úrokovej sadzbe 17,30% ročne. Odporca sa zaviazal úver splácať mesačnou splátkou vždy k 20. dňu v mesiaci, prvá splátka mala byť 20.01.2006, konečná splatnosť 20.11.2010. Odporca svoj záväzok neplnil a poskytnutý úver nesplatil ani do konečnej splatnosti. Po postúpení pohľadávky neboli zaplatené na úhradu pohľadávky žiadne platby. Podľa vyčíslenia pohľadávky právnym predchodcom navrhovateľa bol celkový zostatok v sume 2.714,29 Eur a pozostával z istiny 2.404,51 Eur, riadneho úroku vo výške 35,82 Eur a úrokov z omeškania vo výške 273,96 Eur. Navrhovateľ ďalej úročí istinu zmluvným úrokom a zákonným úrokom z omeškania.

Platobným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.02.2014 č.k. 10Ro/503/2013-40 súd návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel.

Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25.09.2014 č.k. 7C/124/2014-61 súd rozhodol, že písomnosti určené odporcovi sa budú doručovať odporcovi uložením v súdnom spise.

Listom zo dňa 03.02.2015 vzal navrhovateľ svoj návrh čiastočne späť, žiadal odporcu zaviazat' k zaplateniu sumy 475,54 Eur, 17,30% ročného riadneho úroku zo sumy 475,54 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia, 9% ročného úroku z omeškania zo sumy 475,54 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia a k náhrade trov konania.

Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.11.2015 č.k. 7C/124/2014-116 súd zrušil platobný rozkaz, konanie v časti zaplataenia istiny vo výške 2.238,75 Eur, riadneho 17,30% ročného úroku zo sumy 1.928,97 Eur od 22.12.2010 do zaplataenia, 9% ročného úroku z omeškania zo sumy 1.928,97 Eur od 22.12.2010 do zaplataenia zastavil a navrhovateľovi vrátil časť súdneho poplatku vo výške 127,30 Eur.

Súd vykonal dokazovanie výpisom z obchodného registra na navrhovateľa a jeho právneho predchodcu, Zmluvou o splátkovom úvere č. 0273730877 zo dňa 12.12.2005, listom zo dňa 28.12.2010 (oznámenie o postúpení pohľadávky), Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE, písomnými vyjadreniami navrhovateľa. Súd vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania, ktorí sa napriek riadnemu predvolaniu na pojednávanie nedostavili.

Dňa 12.12.2005 bola medzi Slovenská sporiteľňa, a.s., ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. 0273730877. Na jej základe veriteľ poskytol odporcovi splátkový úver vo výške 41.800,-Sk s pevnou úrokovou sadzbou 17,30% ročne do konečnej splatnosti úveru. Poplatok za správu úveru bol dojednaný vo výške 50,-Sk mesačne. Splátka bola vo výške 1.102,-Sk splatná vždy do 20. dňa v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola 20.01.2006 a konečná splatnosť úveru bola 20.11.2010. Splatnosť úrokov bola v posledný deň kalendárneho mesiaca. Zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a poplatky sa dňom ich splatnosti pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. Odporca sa zaviazal v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom Zverejnením. Súhlasil s tým, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania.

Dňa 21.12.2010 bola medzi veriteľom ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE, na základe ktorej postúpil pôvodný veriteľ na navrhovateľa pohľadávky v celkovej výške 19.232.998,74 Eur. Medzi postúpenými pohľadávkami bola aj pohľadávka veriteľa voči odporcovi v celkovej výške ku dňu postúpenia 2.714,29 Eur, z čoho istina predstavovala 2.404.51 Eur, úroky 309,78 Eur a riadny úrok 17,30 Eur.

Listom zo dňa 28.12.2010 oznámil právny predchodca navrhovateľa odporcovi, že došlo k postúpeniu pohľadávky na navrhovateľa.

Predmetom konania je zaplataenie poskytnutého úveru právnym predchodcom navrhovateľa. Zmluva bola uzatvorená dňa 12.12.2005 podľa ustanovenia § 497 až 507 Obchodného zákonníka.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Je zrejmé, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere medzi pôvodným veriteľom a odporcom sa, vychádzajúc z § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, za spotrebiteľské zmluvy považovali iba kúpna zmluva, zmluva o dielo a odplatné zmluvy upravené v Občianskom zákonníku, zatiaľ čo zmluva o úvere je upravená ako absolútny obchod v Obchodnom zákonníku (§ 261 Obchodného zákonníka). Napriek tomu, že predmetná zmluva je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka,

vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na to, že ide o formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné túto zmluvu posúdiť i z pohľadu spotrebiteľského práva. V čase uzatvorenia zmluvy medzi pôvodným veriteľom a odporkyňou bol takýmto právnym predpisom zákon o ochrane spotrebiteľa č. 634/1992 Zb. Podľa § 2 ods. 1 tohto zákona sa na účely tohto zákona spotrebiteľom rozumela fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, dodávateľom podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby, a službou akákoľvek činnosť, ktorá je určená na ponuku spotrebiteľovi s výnimkou činností podľa osobitných predpisov. Podľa § 6 tohto zákona predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, b) môže prívodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, leš, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Rovnako v čase uzatvorenia zmluvy bol účinný i zákon 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého sa za spotrebiteľský úver považovalo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Podľa § 3 ods. 2 tohto zákona spotrebiteľom bola fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania. Podľa názoru súdu nie je v súčasnosti možné rozlišovať medzi spotrebiteľskými vzťahmi, ktoré vznikli do doby, kým zákonodarca vývojom nedospel k záveru, že sa za spotrebiteľské zmluvy považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom a zmluvami, ktoré sú uzatvárané v súčasnosti. Podľa názoru súdu je tak potrebné aplikovať i na tento právny vzťah ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v súčasnom znení. I v čase uzatvorenia zmluvy o úvere platilo ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemohli odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemohol vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy prikazuje aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na práva a povinnosti spotrebiteľa pokiaľ sú pre spotrebiteľa priaznivejšie ako príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

V prípade spotrebiteľských sporov orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Takúto povinnosť aj pre súd stanovila v spotrebiteľských sporoch novela zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vykonaná zák. č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014 (§ 5b zákona). Ide o ustanovenie, ktoré ukladá povinnosť najmä súdom z úradnej povinnosti skúmať, či v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami nedošlo k premlčaniu. Vzhľadom k tomu, že táto novela zákona o ochrane spotrebiteľa nemá prechodné ustanovenia, má súd povinnosť prihliadnuť k premlčaniu ex officio pri všetkých sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv v čase svojho rozhodovania.

Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 definitívne normatívne vyriešila, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý i pokiaľ ide o otázky premlčania, ručenia či zmluvnej pokuty. Takéto pravidlo je v zásade ustálené v aplikačnej praxi súdov a bolo odobrené aj rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky v uznesení č.k. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.06.2013.

V danom prípade bolo povinnosťou odporcu splácať poskytnutý úver v splátkach po 36,58 Eur, a to v období od 20.01.2006 do 20.11.2010.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa názoru súdu nárok navrhovateľa je v časti premlčaný, a to v časti týkajúcej sa zaplata splátok za obdobie od 20.01.2006 do 13.11.2010, keďže navrhovateľ podal na súd návrh dňa 14.11.2013. Navrhovateľ sa pritom v súčasnosti domáha už iba splátok, ktoré sa stali splatnými v období od 20.11.2009 do 20.11.2010. V danom prípade splátky za obdobie od 20.11.2009 až do 13.11.2010 sú už v súlade s citovanými ustanoveniami premlčané. V danom prípade nepremľanou zostala iba posledná splátka splatná 20.11.2010, a to v celkovej výške 36,58 Eur. Súd preto odporcu zaviazal k zaplata sumy 36,58 Eur. Aj keď odporca námietku premlčania nevzniesol, teda sa premlčania sám nedovolal, v zmysle uvedenej novely zák. č. 250//2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení súd z úradnej povinnosti na premlčanie uplatneného nároku prihliadol a návrh z tohto dôvodu zamietol. Pokiaľ ide o uplatnenie trojročnej premlčacej doby a nie štvorročnej premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka, súd poukazuje na skutočnosť, že v danom prípade išlo o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú bolo potrebné aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a právna úprava premlčania v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia, keďže stanovuje kratšiu premlčaciu dobu ako ustanovenie § 397 Obchodného zákonníka.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č.87/1995 Z.z. súd priznal navrhovateľovi z nezaplatanej splátky úrok z omeškania, ktorý je uplatnený v medziach zákonných úrokov z omeškania.

Pokiaľ ide o zmluvný úrok vo výške 17,30 % ročne, ktorý si uplatnil navrhovateľ, súd v tejto časti návrh zamietol. Je preukázané, že účastníci si dojednali zmluvný úrok 17,30 % p.a. ako fixný do konečnej splatnosti úveru. Tá bola stanovená na deň 20.11.2000. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, podľa názoru súdu navrhovateľovi zmluvný úrok odo dňa nasledujúceho po konečnej splatnosti úveru nepatrí, keďže pre obdobie od 21.11.2000 už dohoda o úroku z úveru neexistovala.

Súd preto návrh v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal zaplata premlčaných splátok vrátane úroku z omeškania z nich a riadneho úroku vo výške 17,30 % zo sumy 475,54 Eur od 22.12.2010 do zaplata zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Odporca bol v prevažnej časti vo veci úspešný, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli. Preto súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,

- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.